



FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

8. 7. 2018

14. neděle

v mezidobí

Číslo: 8 - 9

Ročník: 23

Nebe je otevřené a má srdce.

Benedikt XVI.



Jeden mladý muž přišel za zbožným mnichem do kláštera a ptal se: „Prosím, řekni mi, kde je Bůh“ Mnich mu řekl: „Máš chvíli čas?“ – „Ano.“ „Tak se posad' a já ti to řeknu.“ Mladík se posadil ve velikém očekávání.

A mnich začal: „Bůh je **ZA MNOU**, od něho jsem vyšel, je mojí oporou a silou, která mne podpírá. Bůh je **PREDE MNOU**, protože od něho ke mně nepřetržitě přichází proud milostí, darů a úkolů – především v lidech s nimiž se setkávám. A moje cesta mne vede neustále k Němu, k Němu směřuji. Bůh je **PODE MNOU**, nese mne v mé existenci. Bez něho bych se propadl do nicoty. Bůh je **NADE MNOU**. – Vidí mě, řídí mě, dává mi nalézt pravou cestu. Bůh je **KOLEM MĚ**. K Němu přicházím se svými chybami. Pak mne přijímá jako marnotratného syna a drží mě v náručí. Už žalm říká: „Obklopuješ mě ze zadu i zpredu.“ Bůh je nakonec i **VE MNĚ**, vkládá do mě radost a pokoj, lásku i trpělivost, důvěru a očekávání. Chvilí bylo ticho, potom mnich pokračoval: „Pokud chceš prožít to, o čem mluvím, jdi někam do ticha, myslí na Boha, který je před tebou a za tebou, kolem tebe, pod tebou, nad tebou i v tobě a říkej při tom „Pane Ježíši, tady jsem“ nebo „Ježíši, smiluj se!“... a uvidíš, že nejenom budeš vědět, kde je Bůh, ale bude ti také jasné, že je tady pro tebe a že je tady pro nás.“

Nastává doba prázdnin a dovolených.

Slovo prázdniny neznamená, že mám mít kolem sebe prázdno. Naopak: nechci se povalovat v posteli, nechci vést prázdné řeči, nechci prožívat prázdné dny a nic v nich.

Přeji Vám všem, abychom si na Boha udělali co největší čas a prostor.

P. Richard

Duchovní slovo

O prázdninách a na dovolené

Dobrý Bože, daroval jsi mi čas prázdnin a dovolené. Dej mi prožít to, co se na dovolené má: dopřát si věci, které si jinak ve všedním životě zakazuji, abych si jednoduše dovolil žít a nemyslel pořád jen na užitek. Dej, ať se s vnitřním klidem pustím do toho, co mám právě před sebou tak, abych si toho dokázal užít všemi smysly. Prázdniny mi nabízejí oslavu života, který jsi mi dal. V tomto slavení života jsem prost všech povinností, které na mě jinak často tíživě doléhají. Dej, ať tyto dny dovolené prožiji jako skutečné zotavení, abych z nich dokázal načerpat novou sílu, o kterou jsem poslední dobou přišel, abych se mohl odpočinutý vrátit ke svým běžným povinnostem. Požehnej čas prázdnin, abych v něm mohl prožít právě to, co mě znovu přivede k životu, aby všechna prázdninová setkání přinesla ovoce a abych se dokázal radovat z krásy tvého stvoření.

Slůvko na prázdniny

Odpočívát? Proč? Jak?

Začínají prázdniny, čas dovolených a rekreací. K čemu potřebujeme odpočinek? Smyslem odpočinku - volného času - je, že se člověk zotaví z práce kvůli dalšímu pracovnímu výkonu a ne, aby člověk mohl lépe a déle bez poruchy pracovat. Především jde o to, abychom vůbec zůstali lidmi a nestali se stroji. Únava, která je naším životním průvodcem, může být významným ukazatelem naší přetíženosti. Potřebujeme

vypnout, abychom se mohli rozvíjet a realizovat jako bytost zaměřená na celek, abychom více sami sebe poznali. Dále je to příležitost k načerpání sil pro tělo i ducha. Volný čas mi pomáhá, abych měl více času pro lidi blízké: děti, partnera, stárnoucí rodiče, opuštěné přátele.

Je skvělou příležitostí, abychom zjistili, že i bez nás se svět ani nezhroutí, ani nezastaví, příležitostí k obdivování Božího díla, příležitostí k pohledu na sebe a na život pod jiným zorným úhlem, příležitostí k přehodnocení zaběhaných životních cest. Většinu času děláme to, co „musíme“. Při odpočinku ale můžeme dělat to, co „chceme“. Můžeme si dopřát pocit svobody a volby. Tím se nám otevírá cesta k poznání sebe sama a toho, po čem v životě toužíme a co niterně potřebujeme. Osvědčené doporučení praví, aby manuálně pracující lidé odpočívali při duševní činnosti a duševně pracující relaxovali při manuálních pracích. Výsledky odpočinku poznáme „po ovoci“: pokud opravdu odpočíváme, pak se cítíme svěží a plní sil do dalších dnů. Člověk, který si neumí odpočinout, měl by se zamyslet nad tím: - jak vidí svůj význam, zda neočekává vše od sebe, od svých omezených sil a možností - jak důvěruje v Boha, který se o člověka stará - jak umí spolupracovat s druhými a s Bohem - zda mu práce není bohem, drogou a smyslem všeho. Důvody pro to mohou být různé. Někteří si myslí, že volný čas je něco špatného, že bychom celý život měli věnovat druhým nebo nějaké činnosti. Jiní (a mnohdy jsou to ti stejní) nepřestávají s prací proto, aby si nepřipadali neužiteční, bezcenní. Často tak utíkají před svými problémy, pocity a životními otázkami.

I Pán Ježíš se často odebíral na opuštěné místo, aby se zotavil a načerpal jako člověk sílu. Při svém odpočinku nezapomeňme také na Boha. Jako podněty k zamyšlení vám nabízíme desatero na prázdniny. Přejeme všem, abyste čas, který je před vámi, dobře prožili k zotavení těla i duše.

Jako podněty k zamyšlení vám nabízíme desatero na prázdniny

1. Rozluč se se svými, ale ne s Bohem.
2. Nezapomeň si vzít nejen všechny potřebné věci, ale i něco pro duši.
3. Obuj si boty, které ti vydrží na cestu do kostela.
4. Choď po všech křižovatkách a cestičkách, ale nezapomeň na cesty Boží.
5. Smetí dávej pod kameny a do odpadkového koše, ale ne do své duše.
6. Na cestě neházej kameny, ale úsměvy.
7. Nasyť žaludek, nenech však hladovět duši.
8. Choď nejen podle turistických značek, ale i podle Božích příkázání.
9. Až si nasadíš barevné brýle, ať ti nezacloní Boha.
10. Vrať se z prázdnin nejen zdravý, ale i lepší.

Naše farnost dnes

Z farních matrik – červen 2018

Pokřtěni byli:

Michal Mikuška
Teodor Slováček
Karin Marie Kostková
Ela Marie Hořáková



Sezdáni byli:

Martina Kostková (Brumov) a Jan Vajdák (Zlín)

Pohřbeni byli:

Anna Miklasová 96 let
Ludvík Martinka 80 let
Michaela Matulová 29 let
Eva Bařinková 50 let
Marie Fojtíková 77 let



Bylo:

- Fatimská pobožnost
- Farní den
- Modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
- Večer chval
- Podepisovali jsme petici proti ratifikaci Istanbulské úmluvy

Bude:

- 11. – 15. 7. Katolická charismatická konference v Brně
- 13. 7. 16.00 hod. Fatimská pobožnost
- 27. – 29. 7. 2018 Pěší pouť na Sv. Hostýn
- 29. 7. v 15.00 mše sv. u kaple sv. Anny
- 28. 7. – 4. 8. v Sidonii farní tábor pro děti
- 4. 8. 18.00 - modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
- 13. 8. 16. 00 hod. Fatimská pobožnost
- 15. 8. – 21. 8. v Sidonii – tábor pro ministranty a scholku
- 1. 9. 18.00 - modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin



Z farního dne

Informace pro účastníky pěší poutě na Svatý Hostýn 2018

Pouť se uskuteční 27. 7. – 29. 7. 2018 pátek-neděle

Začínáme mši svatou v pátek 27. 7. již v 5³⁰h v kostele v Brumově. Poté se přesuneme na farní dvůr, kde se do přistaveného auta naloží **spacáky a karimatky** - (další věci jen pokud zbude místo). Pak již vyrazíme na naši pěší pouť.

Bylo by skvělé, kdybychom dorazili do Kašavy do 19³⁰h Na jídlo je obvykle přestávka u kaple na Hložci-jen krátká, další až obědová v Újezdě obvykle na faře, kde nám ochotně uvaří čaj resp. kávu. Další zastávka je ve Vizovicích a večer v Kašavě. První noc přespíme právě v Kašavě v místní Orlovně. Je zde dost místa, jsou zde WC pro muže a ženy, taktéž i umyvadla a 3 sprchy. Spacáky a karimatky jsou však potřebné. Je zde i kuchyňka, kde si můžete uvařit kávu, čaj apod. (Vzít s sebou.) Bude se zde něco platit za pronájem – voda, elektřina....; též na benzín řidičům, kteří nám povevou věci. Předpokládám **50,-Kč na osobu**, což není nic závratného.

V sobotu se obchod v Kašavě otevírá v 7⁰⁰h a **pekárna v 6⁰⁰h**. Kdo si budete chtít něco koupit, musíte si přivstat. Posnídalo by se v Orlovně, vyšlo by se kolem 7.30 h.

Po příchodu na Sv. Hostýn se nejdříve jde do baziliky poděkovat a poté se jdeme ubytovat. Mše sv. by byla kolem 16. hodiny. Po mši sv. je domluvena večeře pro ty z vás, kdo budete mít zájem.

Všem připomínám, že se jedná o pouť a ne pochodák aneb letní výšlap. Co to znamená?

Odpověď je velmi jednoduchá. Jdeme společně, cestou se též modlíme, kdo se modlit nechce, ať neruší jiné. Když někdo dojde na určité místo dřív, počká na ostatní, ale ne v hospodě. Hospoda není cílem naší pouti. Vycházíme vždy společně!!

Nedělní program se domlouvá vždy až na místě.

Z Hostýnka odjíždí každý individuálně.

Co se týká věcí - jídlo, oblečení apod.

Předně jdeme na pouť. Takže každý si vezme to, co potřebuje a hlavně unese! Určitě něco k jídlu, pití, pláštěnku (modlete se, aby nepršelo), ručník a věci osobní hygieny, oblečení.

Na cestu vhodnou obuv, ne nové nerozchozené boty.

Vemte si doklady a kartičku pojišťovny.

Spacáky si můžete vyzvednout v Orlovně v neděli večer - klíče mám já - domluvíte se se mnou.

Hlavně si nezapomeňte vzít dobrou náladu.

Na cestu s námi vyjdi Pane.....

Na vaše dotazy rád odpovím.

Strnad Stanislav – TM – 737 196 307

Svědectví z naší farnosti

Pán na nikoho nenaloží víc, než je schopen unést, navíc ke každému kříži dá i potřebnou sílu. To všechno máme za sebou v podobě vážné nemoci našeho čtyřměsíčního synka Filipka. Lékaři ve Fakultní nemocnici v Brně dělali, co

mohli, ale věděli, že jejich možnosti jsou omezené. Sami byli špatní z toho, že mu nemohou více pomoci.

Vroucně se za nás modlila celá rodina, přátelé, známí a taky široká veřejnost.

Při modlitbě růžence mi byla vnuknuta myšlenka, abych zavolala kněze a poprosila ho o svátost pomazání nemocných. Hned jsem začala jednat. To jste měli vidět to překvapení sestřiček, že jde za námi kněz. Malému byla udělena svátost pomazání nemocných. Hned na druhý den vidím změny k lepšímu a další dny to bylo lepší a lepší. Po několika dnech při kontrole paní doktorka řekla: „Ale je zajímavé, jak se jeho zdravotní stav výrazně zlepšil po návštěvě kněze, že?“ A změnu k lepšímu viděl každý z oddělení. Díky Tobě, Pane.

Kontrolní výsledky dopadly tak, že paní doktorka řekla, že při téhle diagnóze tak dobré výsledky ještě neviděla. A druhý pan doktor mu říkal „Zázrak naší kliniky“.

Byla to naše velká zkouška a ta ať slouží k ještě větší slávě Boží. „Každý den Pán mi sílu dává... když kráčím s Ním, nemusím se bát“. Když Bůh s námi, kdo proti nám! Pán nám ukázal svou všemohoucnost. Díky, Pane Ježíši.

Tímto také chci z celého srdce moc poděkovat všem za sílu, kterou jste nám dodávali svým povzbudivým slovem, modlitbou, přímlybami a prosbami u našeho nejmilostivějšího Pána za Filipkovo uzdravení. Upřímně Pán Bůh zaplať. Bůh vám žehnej.

*Již s úsměvem vás moc zdraví Filippek,
rodiče a celá rodina*

Svátost pomazání nemocných.

Uvedené svědectví z naší farnosti mě vyprovokovalo připomenout si podstatné o této svátosti. Jejím základem je úryvek z listu apoštola Jakuba - 5, 14 - 15. Svátost může být udělena při vážné nemoci, v nebezpečí smrti, starým osobám a to i vícekrát za život. Svátost pomazání nemocných uděluje kněz a to tak, že posvěceným olejem maže čelo a ruce dotyčného a říká při tom: „Skrze toto svaté pomazání ať tě Pán pro své milosrdenství posílí milostí Ducha sv., ať tě vysvobodí z hříchů, ať tě zachrání a posílí.“

Účinky této svátosti jsou následující: - spojení nemocného s Kristovým utrpením, k jeho vlastnímu prospěchu i k prospěchu církve; - útěchu, pokoj a odvalu, aby křesťansky snášel utrpení nemoci nebo stáří; - odpuštění hříchů, jestliže je nemocný nemohl obdržet ve svátosti pokání; - uzdravení, jestliže to prospívá ke spáse duše; - příprava na přechod do věčného života. Z výše uvedeného vyplývá, že svátost lze udělit i nemocnému, který je např. v umělém spánku, v bezvědomí či komatu, tedy nemůže se vyzpovídat. Nelze ji ovšem udělit v případě, kdy dotyčný člověk si výslovně návštěvu kněze nepřál.

Zprávy ze světa

Ve světě je více katolíků

O 1,1 % vzrostl ve světě počet katolíků. O 3 % přibývá ročně trvalých jáhnů. Naopak počet kněží, řeholníků a seminaristů trvale klesá. Vyplývá to z nově zveřejněných dat za rok 2016, které vydává Ústřední statistický úřad katolické církve. Největší podíl katolíků je na africkém kontinentě, tedy 17,6 %, což znamená třiadvacetiprocentní nárůst za posledních 6 let. Na americkém kontinentu sídlí 48,6 % věřících, z toho takřka dvě třetiny v Jižní Americe. Podíl Asie je 11 %, evropští katolíci pak představují 22 %, avšak v posledních letech se jejich počet zvedl jen o 0,2 %, což je nejmenší přírůstek ze všech kontinentů.

Biskupskou službu v roce 2016 vykonávalo 5 353 pastýřů, počet kněží vystoupal na 414 969. Zatímco kněží mírně ubývá, přibývá trvalých jáhnů, kterých ve světě působí zhruba 50 tisíc.

Převzato z Katolického týdeníku č. 25/2018

Podle agentury Gordon – Conwell (USA)

se od roku 2010 na celém světě obrátilo na křesťanství 10 milionů muslimů. Na speciálním semináři oznámilo vedení agentury, že tento trend stále trvá, křesťanských konvertitů dokonce přibývá i v Saudské Arábii, kde platí za odpad od islámu trest smrti a křesťanské denominace nesmějí veřejně působit. Mnoho křesťanských konvertitů této země žije svou víru v ilegalitě.

Převzato z časopisu Immaculata. 2/2018

Dveře

Na jednom známém obraze je Ježíš v setmělé zahradě. Levou rukou drží lampu, která celý výjev osvětluje, a pravou tluče na mohutné a pevné dveře.

Když byl tento obraz poprvé představen veřejnosti, jeden návštěvník měl k autorovi připomínku.

“Na vašem obraze je chyba. Ty dveře nemají kliku.“ “To není chyba,” odpověděl malíř. “To jsou dveře lidského srdce. Ty se dají otevřít jen zevnitř.”

Na letištní ploše jednoho města na Dálném východě zuřila bouře. Cestující rychle přebíhali k letadlu, které bylo připraveno k odletu na vnitrostátní lince.

Byl mezi nimi také misionář. Zmáčený až na kůži dosedl na pohodlné místo u okna. Půvabná letuška zatím pomáhala usadit ostatní cestující.

Když bylo všechno přichystáno k odletu, jeden ze členů posádky zavřel dveře od letadla.

V tu chvíli se po ploše k letadlu rozběhl nějaký člověk a snažil se, jak nejlépe mohl, uchránit před deštěm nepromokavým pláštěm, který mu bral víchr. Když opozdilec dorazil k letadlu, začal bušit na dveře a chtěl dovnitř. Letuška mu gesty vysvětlovala, že už je pozdě. Muž však bušil do dveří ješ-

tě silněji a naléhavěji. Letuška se mu to snažila rozmluvit. „To nejde... už je pozdě... Musíme startovat“ ukazovala muži z okénka.

Nic naplat, muž trval na svém a chtěl dovnitř. Až letuška ustoupila a dveře mu otevřela. Natáhla ruku a pomohla opozdílci dovnitř.

A pak na něj zůstala hledět s ústy dokořán. Byl to pilot.

Dej pozor, abys nenechal venku pilota svého života, abys mu otevřel dveře.

Vyženu Matku Terezu, ale pod jednou podmínkou

Chrám bohyně Kálí v Kalkatě se stal skutečným hnízdem zlodějů, narkomanů a prostitutek. Nedaleko odtud pečovala Matka Tereza o opuštěné a na ulici umírající ubožáky. Úřady jí na to nakonec přidělily právě tento starý chrám.

Když se to lidé dověděli, začali na městském úřadě protestovat:

„Nějaká cizinka chce obrátit chudáky na křesťanskou víru! Požadujeme, aby byla odtamtud vyhnána!“

„Jenom klid, jenom klid!“ odpověděl komisař, „dobrá, slibuji vám, že ji vyzvu, aby odešla.“

Když přišel do chrámu bohyně Kálí, zamířil si to přímo k Matce Tereze. Vedle ní ležel nemocný z kterého se šířil nesnesitelný zápach. Komisařovi se z toho udělalo špatně. Naklonil se k pacientovi. Při pohledu na tu hrůzu jen polkl: z ran umírajícího vylézali červi! Matka na rány opatrně přikládala obklady manganistanu draselného. Obrátila se ke komisaři:

„Jestli se chcete zvlášť na něco podívat, můžu jít s vámi.“

„Ne, chci si to tady prohlédnout sám,“ odpověděl otrěsen. Nechte mě samotného!“

Po návratu z chrámu řekl těm, kteří řeholnici obviňovali:

„Slíbil jsem vám, že tu ženu pošlu z naší čtvrtě pryč. Dobře, udělám to, ale pod jednou podmínkou: že vaše matky a sestry budou dělat to, co dělá ona. V tom případě ji vyženu!“

Od toho dne už nikdo nechtěl, aby Matka Tereza odešla.



Mše sv. na hradě

Tělesné uzdravení

Zapomínat na Boží milosrdenství by nebylo správné. K posílení víry v Ježíše Krista pro ty, kdo hledají pravdu, odpuštění, kdo věří v zázraky a také pro ty, kdo Krista neznají.

Moje svědectví o uzdravení nemocných ledvin, jater a ekzému, díky Kristově milosrdenství a modlitby o Jamese Manjackala. Od dvou let jsem měl ekzémy na ruce. V horších stavech byly popraskané až do krve. Bylo mi řečeno, že ekzémy jsou kvůli špatně fungujícím nebo nemocným ledvinám. V pozdějším věku se funkčnost ledvin zhoršila tak, že jsem musel chodit na pravidelnou kontrolu do nemocnice na nefrologii. Viděl jsem, že můj zdravotní stav je hodně špatný a zhoršující se. Ekzémy se rozlézaly až k loktům a objevovaly se i jinde. Taky jsem měl dost poškozená játra.

Uvědomoval jsem si, že mě doktoři asi neuzdraví. Začal jsem doufat v záchranu v Ježíši Kristu. Jel jsem na exercície s o. Anthonyem S. a tam jsem pochopil, že Bůh chce, abych na něj spoléhal, vytvořil si k němu vztah a měl víru. A pak mě uzdraví. Vyhledával jsem a četl v Bibli sv. o všech uzdraveních, a snažil se je prožít osobně, jako by se mě to týkalo. Připoutával jsem se ke Kristu. Modlitby, svátosti, čtení z Bible každý den, půst, almužny, atd. Potom jsem se zúčastnil jednodenního setkání s o. Jamesem Manjackalem v Koclově.

Bylo to první sobota v červnu 2011. Když po mši sv. probíhalo ohlašování uzdravovaných, jmenoval většinou ženská jména. Přemýšlel jsem nad tím. Potom řekl: „Jsou uzdravováni lidé s nemocí jater a ledvin. Čtyři Jany jsou uzdravovány.“ A já jsem si v duchu řekl: „Zase ženské.“ O James na to do mikrofonu: „I ty, Jane, jsi uzdravován.“ V duchu jsem si řekl: „Proč bych to měl být já? Vždyť kolik je tu Janů?“ A o. James opět do mikrofonu: „Věř, Jane! Ty jsi uzdravován. Věř.“ Od té chvíle jsem nepochyboval. Vnímám jsem, že mě Ježíš miluje a že to On takto promluvil skrze o. Jamese M. Byl jsem dojatý, chválil Boha a děkoval Mu. Žádnou změnu jsem nepociťoval. Ale věřil jsem. Další týden jsem se objednal na nefrologii. Vzali mě přibližně až za dva a půl měsíce. To už jsem měl ekzém jen na pravé ruce. Levá byla už úplně zdravá. Doktoři se divili, když vzorky z moči a krve vyšly výborně. Říkali, že jsem zdravý, a proč tam chodím. Pátrali, kde se stala chyba, a že musím jít za 3/4 roku ještě jednou na celkovou kontrolu i se sonografií. Tak jsem je nechal pátrat a svědectví odložil na příště. Za tu dobu se ekzémy téměř zcela vyhojily. Jen na třech prstech pravé ruky se občas objeví nepatrné suché mapky. Kdo ví proč. Možná abych nezapomněl. Když jsem přišel na druhou kontrolu, tak zjis-

tili, že ta malá ledvina je zvětšená do normálu na 11,6 cm a ta nemocná s hraniční velikostí je zmenšená na 11,3 cm. A vzorky z moči a krve vyšly opět výborně. Doktoři si nevěděli rady a začali zpochybňovat přístroje a práci svých kolegů atd... Tak jsem jim vysvětlil, jak se věci mají, a že nemusí nic a ani ničí práci zpochybňovat. Přijali tuto skutečnost i s tím, že se přijdou podívat na exercície s o. Jamesem Manjackalem. A taky si přečtou něco z Bible. Pak mě vyřadili z evidence pacientů. Jsem zdravý.

Chvála patří Kristu Králi. Děkuji Ti Ježíši:)

Jan Branich

Svědectví o Boží lásce

Sestry a bratři, rád bych se s vámi podělil o svědectví z naší rodiny. Chtěl bych vás jím povzbudit a hlavně pak poukázat na to, jak moc skvělého a milujícího Otce máme v nebesích. Moje žena Veronika otěhotněla. Bylo to velmi chtěné a očekávané miminko. Nicméně již v 15. týdnu těhotenství přišla první špatná zpráva – tzv. tripple test nedopadl dobře.

Lékař nás odkázal na odběr plodové vody. Prý by se mohlo jednat o nějakou genetickou vadu, což je lepší vyšetřit a popřípadě přerušit těhotenství. Toto pro nás bylo zcela nemyslitelné. Pán nám dopřál zplodit nový život, tak jsme jej přeci nemohli nechat „odstranit“ jen proto, že by mohl být nějakým způsobem postižený. Odběr jsme razantně odmítli. Těhotenství pokračovalo a ve 23. týdnu přišla další špatná zpráva. Při rutinním vyšetření lékař zjistil, že miminko hrozí akutní předčasný porod v týdnu, kdy by jej ještě nebylo možno zachránit. Byl to šok! Následovala okamžitá hospitalizace a na druhý den plánovaný složitý operační zákrok, který doprovázela možnost fatálních rizik pro miminko. Na úspěch operace nám pan primář dal pouhých 20 %. Takéž možné pooperační komplikace byly nebezpečné a velmi reálné. V ten den jsem začal hledat u Boha pomoc jako snad ještě nikdy v životě. Kontaktoval jsem mnoho křesťanů a prosil o přímluvné modlitby. Prosil jsem vroucně Boha, aby vedl myšlenky i ruce lékařů a všech zdravotníků, aby zamezil všem peroperačním i pooperačním komplikacím. A stalo se tak. Bůh vyslyšel naše modlitby. Zákrok dopadl nadmíru dobře. Bez jediného závažnějšího problému! Žena se rychle zotavila a těhotenství pokračovalo dál. Když se dostala do 37. týdne, šla do nemocnice na kontrolu a naplánování porodu. A přišla další zdrcující zpráva. Podle vyšetřujících lékařů mělo miminko špatně vyvinuté břicho a nějaký nepoměr mezi končetinami... Po několika hodinách následoval akutní porod „císařským řezem“ a narodila se nám krásná a ZDRAVÁ holčička! Považujeme to za veliký Boží zázrak a tímto svědectvím vyjadřujeme našemu nebeskému Otci VELIKÝ dík.

Bůh je dobrý a miluje nás jako své děti – jsme jeho dětmi! Prožili jsme s manželkou i další rodi-

nou velice složité a nejisté období plné těžkých chvil, výher a následujících o to těžších pádů. Dalo by se říct, že jsme procházeli údolím stínu, ale přimkli jsme se k Bohu, jednoduchou, prostou vírou a on nás bezpečně provedl. Díky tomu také jeden ze členů naší rodiny začal uvažovat o tom, že „nějaký“ Bůh asi opravdu bude, a věřím, že až přijde správný čas, svěří svůj život do jeho milujících rukou. Věřím také, že toto pravdivé svědectví může být inspirující a povzbuzující i pro další lidi. Kež v něm čtenář spatří jasný důkaz jeho lásky a dobroty.

Převzeto z internetu

Noví svatí



Leopold z Castelnova

Leopold z Castelnova – Bogdan Mandič

Narodil se 12. května 1866 v Castelnova v jižní Dalmacii. Jako osmnáctiletý vstoupil Leopold v Benátkách do kapucínského řádu, s velkou touhou pracovat na sjednocení křesťanských církví na Východě. Toto jeho přání se však nesplnilo. Leopold byl pověřen vykonávat jiné úkoly, zpovídáním, především kněží a to v Padově.

Čtyři desetiletí zpovídal Leopold denně až 15 hodin. Proslavil se svou mimořádnou mírností ve zpovědnici. Měl dar prorokování a vi-

dění do srdce. Do jeho zpovědnice mířili lidé všech stavů: malí i velcí, učenci i nevzdělanci, věřící, kněží, klerici i laici. Otec Leopold sloužil až do smrti službou smíření a milosrdenství. On sám napsal: „Kterákoliv duše, která bude potřebovat moji službu, bude pro mě Východem“. Zpovídal deset až dvanáct hodin denně, nedbal chladu, horka, únavy, nemocí. „Buď klidný – říkával svým kajícím – polož všechno své trápení na má ramena, postarám se o to,“ a bral na sebe pokání, modlitby, noční bdění, půsty a bičování až do krve. Kajícím radostně chodil vstříc. Někteří se zdráhali vstoupit do jeho ubohé celičky a tak na ně již zdaleka volal: „Jen pojdte, můj pane, jen pojdte... a přijměte místo!“ Jistý kající to jednou špatně pochopil a po příchodu do zpovědní místnosti si omylem sedl do křesla, ve kterém sedával zpovědník. P. Leopolda to nevyvedlo z míry a klidně k němu přiklekl a naslouchal mu v kleče na kolenu! Po zpovědi P. Leopold s oblibou říkával: „A přijďte zase... budeme jistě dobří přátelé!“

Byl obviňován z laxismu, neboli nedostatečné přísnosti na kající a musel proto snášet mnoho protivenství. On však vždy ukazoval na Kříž a s obdivuhodnou zkušeností mluvil o Božím milosrdenství. Jeho obětní duch byl již připraven k poslednímu obětování.

Na konci podzimu 1940 se jeho zdraví výrazně zhoršilo a bylo to stále horší. Na začátku dubna 1942 byl hospitalizován v městské nemocnici. Snažil se přehlížet, že má nádor na jícnu. V klášteře pokračoval ve zpovídání. Dne 29. července 1942 zpovídal bez chvíle odpočinku a vyzpovídal 50 kněží a potom strávil celou noc na modlitbách. Ráno 30. července při přípravách na mši omdlel. Přenesli jej na lůžko, přijal svátost pomazání nemocných a zesnul, opakuje neustále poslední slova modlitby Zdrávas Královno, s rukama vztaženými k nebi téměř jako by kráčel čemusi vstříc.

Je pohřben nedaleko své zpovědnice v kapucínském klášteře v Padově, který se nachází nedaleko chrámu sv. Antonína a lze jej běžně navštívit. Když otevřeli jeho hrob po 24 letech, bylo mrtvé tělo zcela neporušené. K blahořečení Leopolda Mandiče došlo v roce 1976. Jan Pavel II. jej svatořečil 16. října 1983.

Celým důvodem mého života musí být Boží plán, tj. abych i já svým způsobem přispíval k tomu, aby se jednoho dne podle příkazu božské Moudrosti, která všechno uspořádává s pevností a mírností, východní odpadlíci vrátili ke katolické jednotě. Musím být stále připraven k práci. Narodili jsme se, abychom vynakládali úsilí, a odpočineme si v ráji. Jsem povolán k záchraně svého lidu, tj. slovanského lidu, a současně jsem povolán k záchraně duší, především prostřednictvím služby svátosti pokání.

Leopold Mandič



Sv. Alžběta od Nejsvětější Trojice Catez

Sv. Alžběta od Nejsvětější Trojice Catez

Elisabeth a Sanctissima Trinitate Catez

Narodila se v neděli 18. 7. 1880 ve vojenském táboře poblíž Bourges ve Francii. Rodina se vícekrát stěhovala, naposled do Dijonu, kde se jim narodila další dcera Gita.

Otec zemřel brzy a matka zůstala sama. (Elisabeth česky Alžběta) od osmi let chodila na konzervatoř a začala s hrou na klavír. Maminka byla velmi zbožná, Elizabet od maminky i v kostele slyšela o Bohu a zamílovala se do něj již před 1. sv. přijímáním. Měla ráda modlitbu a s tím souvisela i její snaživost dělat radost druhým a Ježíši, který vše vidí.

V roce 1890 přijala první sv. přijímání a později řekla: „Toho dne jsme se zcela dali jeden druhému.“

Se zápallem pak dál cvičila na klavír, byla dobrou kamarádkou a projevoval se u ní dar vést druhé kolem sebe. Nejraději však setrvala před svatostánkem a po sv. přijímání mívala v očích slzy dojetí. Je o ní psáno, že se pak úporně snažila plnit vůli druhých. Ve 13 letech vyhrála klavírní soutěž a vícekrát vystupovala na koncertech.

Ve 14 letech, při jednom díkučinění na konci mše svaté, spojila svůj život v naprosté odevzdanosti s Ježíšem slibem dokonalé čistoty. Ježíš stále žil v její mysli a v jejím srdci. Přesto žila navenek normálním životem. Od 15 let jezdila každoročně na prázdninové pobyty. Při nich se uměla bez hra-

nic radovat z Boží přítomnosti. Hledět i přijímat svět ve světle Božím. O pobytech řekla: „*Všechno mi vyprávělo o Bohu...*“ První se týkal hor, druhý v r.1896 byl u Středozemního moře, další rok byla v Lunéville, kde s nadšením hrála tenis. V r. 1898 byla v Tarbes, kde chodila tančit a na výlety do Pyrenejí. Přestože se snadno nadchla nejen krásou přírody, ale i vztahy, nechávala si patřičný odstup. Mezi 17 a 18 léty pochopila, že opravdová láska k Bohu spočívá v plnění konkrétního, aktuálního přání nyní a zde – ve světě. Všechno čím žila, odevzdávala proto Ježíši a Panně Marii s touhou plnit jejich vůli. Její srdce toužilo získávat pro Krista ostatní, a proto se snažila i pěkně vypadat, zejména když navštěvovala taneční večírky. Jak se někteří její přátelé později vyjádřili, pozorovali už tehdy v jejích očích „takový jasný pohled, jakoby z jiného světa“. Jejím přáním bylo, aby se ostatní při setkání s ní setkávali s Kristem, aby ho cítili, aby byli zasaženi Boží milostí, kterou ji Bůh naplňoval. Papež Jan Pavel II. řekl při jejím blahořečení: „Její poselství se dnes šíří s prorockou silou.“ Právem ji můžeme považovat za velmi potřebný vzor pro mladé.

Modlitba se pro 18letou Alžbětu stala tichou radostí a hlubokým dýcháním. Nakolik kolem 19 let žila v mystické blízkosti Ježíšova Srdce obětujícího se na kříži, napovídají její slova: „Miluji tě tolik, mé srdce k tobě hoří takovou láskou, že nemohu žít v klidu a ve štěstí, vím-li, že ty, můj milovaný ženich, trpíš!“

Alžbětino přání trpět s Ježíšem jí bylo splněno, i když to zřejmě nebylo podle její představy. Prožívala utrpení touhy. Velice moc toužila po vstupu do Karmelu a nemocná maminka jí v tom bránila. Alžběta to dovedla přijmout jako odpověď na své přání trpět s Ježíšem. Alžběta vyjádřila své velké přání: „*Ať je můj život jedinou modlitbou, jediným skutkem lásky.*“ A dokázala, že i bez klášterní cely a bez hábitu je možné žít životem kontempace, jen „v cele svého srdce.“ Tím ukazuje i nám, že hluboký vztah s Ježíšem lze žít na kterémkoli místě „v samotě srdce“. Své přítelkyni jednou napsala: „*Tato nejlepší kontempace je Bohem nabízena každé pokřtěné duši.*“

Svolení odejít do kláštera dostala Alžběta, když se matčino zdraví zlepšilo. Na Karmel odešla 2. 8. 1901. Podmínky v klášteře byly tvrdé: trvalá zdrženlivost od masa, jídlo jen 2x za den, navíc další časté posty, cely nebyly vytápěné, krátké noci, nepohodlný tvrdý slamník.

O životě v klášteře napsala: „*Žijeme s Bohem jako bychom žily s přítelem. Ožívujeme svou víru, abychom s ním mohly být skrze vše, co nás potkává, neboť tak se lidé stávají svatými. Své Nebe si nosíme v sobě, protože ten, který utěšuje zastupy blažených, se ve víře a tajemství dává poznat i nám samotným!*“ Vskutku v Alžbětě můžeme vidět učitelku svatosti, která se zapalovala pohledem na Ukřižovaného, dávajícího se v oběť za lidské duše.

Svatost a apoštolát vystihla dvěma slovy: „*Sjednocení. Lásky.*“ Z toho, co napsala, je nejúžasnější její modlitba: „Můj Bože v Trojici, Tobě se klaním,“ napsaná 21. 11. 1904.

V postní době r. 1905 se začala cítit vyčerpána. V srpnu byla osvobozena od povinnosti druhé vrátné. Přes rostoucí potíže napsala mamince, že její štěstí je stále větší. Ke konci podzimu cítila, že může jít o prožívání posledního adventu. Žádala: „*Prosme Ježíše, aby nás učinil pravdivými v naší lásce, to znamená, aby z nás učinil lidi obětované, neboť se mi zdá, že oběť je uskutečněná láska - Miloval mě. Vydal se za mne.*“ Život zasvěcené osoby viděla jako „*advent připravující Vtělení do duší.*“

Na začátku roku 1906 řekla: „Kdybych viděla smrt, navzdory všem nevěrnostem bych se vrhla do náruče Boží...jako dítě usínající v náručí matky.“ Prožila agonii, 8. 4. se ocitla na prahu smrti a byla přenesena do oddělení pro nemocné. I když se její stav o něco zlepšil, bylo jasné, že jde o nevléčitelnou Addisonovu chorobu, při níž lékaři vyjadřovali svou bezmocnost. Trpěla pro vnitřní vědy, bolesti hlavy, nespavost, nemohla jíst a nakonec ani pít. Z jiného pohledu umírala pro přemíru lásky a nesmírné bolesti vyrovnával její pocit přívalu milosti. Na konci svého 26tiletého života považovala sebe za hostii Slávy Boží. Poslední její chvalozpěv se uskutečnil v Něm, s Ním, skrze Něj a pro Něj. Jejím přáním bylo, aby všechna její podstata sloužila k Jeho chvále.

Komu je dáno pochopit, pochop! Alžběta, která pochopila, že modlitba je víc záležitost lásky než času, že vše lze dělat před zraky Milovaného Boha, zdůraznila, že k modlitbě není zapotřebí hledat krásné myšlenky, ale „*stačí vylít své srdce.*“

Alžběta Catez byla 25. 11. 1984 papežem Janem Pavlem II. prohlášena za blahoslavenou a kanonizována 16. 10. 2016 papežem Františkem.

Z historie

Rok 1947

V tomto roce dostalo se naší farnosti hojnost Božích milostí. Především byl dne 1. dubna investován za faráře dp. administrátor, P. Arnošt Horák. **Slavnostní instalace** byla dne 15. května. Současně vykonal dp. děkan, P. Stanislav Dostál, visitaci. Slavnost byla opravdu krásná. Projevila se úcta a láska věřících k novému duchovnímu pastýři, kterého již všichni dobře znali. Kéž Bůh provází všechnu jeho činnost svým požehnáním.

Dne 4. července byl vysvěcen na kněze P. Cyril Ptáček, rodem z Návojně. Primiční mši sv. sloužil dne 5.7. v Nedašově.

A ještě větší radost prožívala celá farnost při **primiční mši sv. dp. P. Františka Pevného**, rodem ze Sv. Štěpána. Dne 5/7 byl dp. primiciant slavnostně uvítán. Při slavnosti dne 6/7 v 6 hod. ráno tichá mše sv., druhá v 8 hod. O 1/2 9 hod. seřadil se průvod v Bylnici a přivedl dp. primicianta do kostela. V 10 hod. bylo slavnostní kázání, pak oddávky bratra dp. primicianta, (Vít. Pevného a Žofie Kostkové) a korunou všeho slavnostní primiční mše sv. se zpěvem bohosloveckého sboru. Odpoledne udílel dp. primiciant požehnání. Dne 13/7 sloužil P. František Pevný mši sv. ve svém rodišti, tj. ve Sv. Štěpáně a ve Sv. Sidonii, kde rovněž udílel požehnání. Kéž rozseje svýma posvěcenýma rukama mnoho milostí Božích a zapálí svou lásku k Pánu Bohu i mnoho srdcí dosud vlažných.

Podarilo se též uskutečnit **duchovní obnovy dívek** ve farnosti – díky ochotě a obětavosti ct. sester Neposkvrněného Početí P. Marie z Přerova. Přijely k nám 4x vždy v sobotu a odjížděly v neděli. Jejich poučné a zajímavé přednášky byly dívkami pěkně navštíveny a zasely mnoho dobrého v dívčích srdcích. Pán Bůh zaplať!

Ve dnech 23.-27. května bylo dp. z kongregace Těšitelů vykonáno **sv. triduum**. Farníci si už na pravidelné duch. obnovy zvykli a vítají dp. misionáře s radostí a otevřenými srdci. – Do sv. tridua pěkně zapadlo sv. přijímání prvokomunikantů. Dp. Těšitelé vykonali pěkný kus práce na duchovní líše. Bylo nám umožněno aspoň částečně splatit jim svůj dluh. Byl tu na zdravotní dovolené jeden z jejich členů, P. J. Lysák, rodem z Bylnice. Po půl roce se vrátil ke své práci do Čech, kde působí jako farář. Dej mu Pán Bůh hojnost síly a zdraví k těžké práci!

Krátce před sv. triduem byly v naší farnosti konány **oslavvy sv. Vojtěcha**. Jeho ostatky jsme uvítali dne 21. května. Byla to věru dojemná visitační cesta prvního českého biskupa pro naši vlasti. Kéž nám všem Pán Bůh na jeho mocné přímluvy hojně žehná! „Dej nám všem, Hospodine, hojnost a mír v naší zemi!“

Dne 3/9 bylo v Nedašově **sv. biřmování**. Naši biřmovanci měli jít původně do Val. Klobouk, ale když bylo rozhodnuto, že bude sv. biřmování též v Nedašově, byli přiděleni tam. Zúčastnili se v hojném počtu. Věru je dnes potřeba dobrých Božích bojovníků!

Svátek sv. Václava, patrona naší farnosti jsme oslavili duchovními hody. V předvečer a po celý den byla vystavena Nejsvětější Svátost Oltární. Adorace byla i v noci velmi krásná. Rovněž mnoho sv. přijímání. Odpoledne byl průvod s Nejsvětější Svátostí kolem náměstí a zakončen v kostel slavným „Te Deum.“

Rovněž **svátek Dušiček** jsme oslavili veřejně. Po pobožnosti na hřbitově šel průvod s hořícími svíčkami na náměstí k pomníku padlých, jejich památku jsme uctili tichou modlitbou a krátkou promluvou dp. faráře.

Farníci však projevovali horlivost i v jiném směru. Bylo pořízeno bílé antependium, 2 zelené a 2 bílé korouhvičky. Z darů farníků, Farní Charity a farního úřadu byla založena Farní knihovna. Čítá dosud 255 svazků.

Dělníci zdejších parních pil pořezali zdarma ve volném čase 23 m³ dřeva na nové kostelní lavice. Je zatím uloženo u kostela na vyschnutí.

Zvláštní pochvaly zaslouží si farníci za ochotné vykonávání potřebných prací na **schodišti**.

Se stavbou bylo započato počátkem června a pracovalo se až do zimy. Nyní je schodiště téměř hotovo. Zbývá jen ohradit farní zahradu od schodiště drátěným plotem, který je již zakoupen a opravit vstupní bránu ke kostelu. Kromě práce věnovali farníci i peníze. Z minulého roku bylo našetřeno 72 607,90 Kčs. V tomto roce vynesly kostelní sbírky 59 727,50 Kčs, dary jednotlivců 61 684 Kč, celkem tedy 194 019,40 Kč. Číslice tato mluví v tak chudé farnosti, jako je naše, sama – beze slov. Kéž Pán Bůh všem dobrodincům zaplatí statky věčnými!

Rok 1948

V tomto poněkud tísnivém roce se prohlubovala zbožnost farníků. Přispěla k tomu též dvě tridua, velikonoční a svatováclavské. Velikonoční vedl dp. P. Dr. Silvestr M. Braito OP z Olomouce. Byl u nás od Květné neděle do Zeleného čtvrtku. Práce měl dosti, zvláště ve zpovědnici – a snad právě proto se mu u nás líbilo. Pán Bůh mu zaplať všechnu námahu a lásku, kterou nám věnoval! Kéž přinese i do budoucna naší farnosti mnoho užitku a Božího požehnání.

Druhé triduum konané ve dnech 26.-28. září včetně vedl P. Norbert Vějačka, Salvatorián z Val. Meziříčí. Mělo více slavnostní a manifestační ráz, který se nejlépe projevil při průvodu, konaném s Nejsvětější Svátostí Oltářní po náměstí. Účast farníků nebývalá, z očí všech zářilo tiché nadšení. – Nejcennější však byla jistě celonoční adorace ze 27. na 28. září. Vroucí modlitby adorátorů vyprosily zajisté celé farnosti hojnost Božího požehnání a ochrany pro doby příští. Svatý Václave, nedej zahynouti nám ni budoucím!

Velmi krásné byly májové pobožnosti. Nadšená kázání dp. f. přivábila mnoho ctitelů Panny Marie. Zvláště dojemná je úcta a láska dětí k P. Marii. Denně přicházely družičky k jejímu oltáři, aby se jí poklonily, osvědčily jí svou lásku a vyprosily její mocnou ochranu. Panno Maria, neopouštěj nás!

Po celý rok byly ve Farním domě konány náboženské přednášky se světelnými obrazy, které bývaly pěkně navštíveny dospělými i dětmi. Celkem 11, + 2 zdravotní.

Potěšitelný byl i zájem o Písmo svaté – Nový

zákon. Bylo rozprodáno asi 80 výtisků. Kéž jeho četba vzbudí v našich srdcích více živé víry a vroucí lásky k Božskému Spasiteli a dá vyrůst životu vpravdě křesťanskému v našich rodinách!

Tohoto roku zemřel v Praze v klášteře Těšitelů dp. P. Josef Šuchma, rodák z Bylnice. Mše sv. byla za něj sloužena na svátek Všech svatých. Pán Bůh mu dej lehké odpočinutí – a slávu svou!

Horlivost Farníků se projevila i po stránce finanční. V kostele byla umístěna pokladnička „Pro bohoslovce“, z níž bylo kněžskému semináři odesláno za r. 1948 10 700 Kč. Místním chudým bylo na darech a sbírkách věnováno 36 139,60 Kč. Kostelní sbírky vynesly 25 301,40 Kč, na darech se sešlo 81 021,30 Kč. Celkem 253 162,30 Kč. Pán Bůh zaplať všem dobrodincům.

Kromě toho darovaly singulární správy z Brumova, z Návojně a Místní národní výbor z Brumova 26 m³ dřeva na nové kostelní lavice, které bylo rozřezáno na desky a uloženo u kostela vedle dřeva loňského. Celkem máme tedy 49 m³ dřeva, které schne a čeká na další zpracování.

Práce na hřbitově pomalu pokračuje dle plánů. Během roku bylo provedeno 62 exhumací, z nichž bylo 28 pozůstatků převezeno v malých rakvičkách před svátkem Všech svatých na hřbitov nedašovský, ostatní přemístěny na místním hřbitově. Rovněž byl přemístěn hlavní kříž na místo plánem určené. Provedli dobrovolně a ochotně „brigádníci“. Pán Bůh zaplať!

Pro nové hodiny byly zakoupeny 2 cymbály od fy Haško z Trenčína za 12 125 Kč. Fě V. Dvořák z Vyškova byla proplacena záloha 70 000 Kč.

Od téže fy. byly zakoupeny pro farní chrám Páně 2 zvonky – umíráček a pozdvihováček – a 2 zvonky pro zvonice ve Sv. Sidonii a ve Sv. Štěpáně. K zakoupení byly vykonány ve farnosti zvláštní sbírky, které se setkaly s velikým porozuměním. Všechny zvonky byly posvěceny dp. farářem P. A. Horákem v neděli 27. června – ve Sv. Sidonii po ranní mši sv., ve Sv. Štěpáně po hrubé mši sv. (oba zvonky dostaly jméno Maria) a ve farním chrámu Páně před sv. požehnáním. Pozdvihováček je zasvěcen Božskému Srdci Páně a Umíráček sv. Josefu.

Byl zakoupen a přivezen mramor potřebný k opravě oltáře, přemístěn náhrobek v Bylnické kapli, který bude odborně očištěn a konservován, prořízen krásný nový baldachýn – po prvé byl použit při průvodu svatováclavském – byly pozlaceny 2 kalichy a památné ciborium – zlato darovali farníci. Hospodyně z Brumova a z Bylnice zakoupily 12 m plátna na oltářní plachty.

Důležitou událostí bylo předání úředních knih pro obec Návojnou do Nedašova, protože od 1. září t. r. byla nově zřízena farnost obcí Nedašova, Návojně a Ned. Lhoty. Návojnáné nepřijali klidně, starý spor zůstal v srdcích nedořešen. Pán Bůh dej, aby se co nejdříve z Jeho milosti v jejich srdcích rozhostil mír a pravá křesťanská láska!

8. 7. 2018 14. neděle v mezidobí

„Nikde prorok neznamená tak málo jako ve své vlasti.“

1. čtení: Ez 2,2-5

2. čtení: 2Kor 12,7-10

Evangelium: Mk 6,1-6

Ježíš šel do svého domova. Učedníci ho doprovázeli. Příští sobotu začal učit v synagóze. Mnoho lidí ho poslouchalo a říkali celí užaslí: „Kde se to u něho vzalo? Jaká moudrost mu byla dána! A takové zázraky se dějí jeho rukama! Copak to není ten tesař, syn Mariin a příbuzný Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nežijí jeho příbuzné tady mezi námi?“ A pohoršovali se nad ním. Ježíš jim řekl: „Nikde prorok neznamená tak málo jako ve své vlasti, u svých příbuzných a ve své rodině.“ A nemohl tam udělat žádný zázrak; jenom na několik málo nemocných lidí vložil ruce a uzdravil je. A divil se jejich nevěře. Obcházel pak okolní vesnice a učil.

Ozvěna slova:

I nám hrozí co obyvatelům Nazareta, protože Ježíše známe, jen s tím rozdílem, že Nazaretští znali Ježíše jako člověka, jako svého souseda. My jej známe jako Boha, který je v jiných sférách. U obou přístupů je však něco společné – máme s ním dobré sousedské vztahy, neudělal nám nikdy nic zlého, nemáme s ním žádné konflikty. Chodíme do kostela, nevadí nám. Máme s ním tak dobrý vztah, že od něj nečekáme vůbec nic. Ale najednou tento dobrý soused začíná klást nároky, že je někdo víc, než jen klidný soused a řemeslník. Vykládá, že má moc změnit naši klidnou a ničím nerušenou pohodlnou existenci a má prý k tomu mimořádně účinné nástroje – svá slova a činy. Chce nás těmito nástroji opracovávat, aby z nás vytvořil někoho nového. Avšak to se nemá dít bez nás, bez našeho přičinění. On očekává, že mu dáme možnost, že se mu podvolíme. Čeká, že řekneme ano jeho moci, která je mnohem větší než všechno negativní, co naplňuje naše dny. Pokud jsi mu už uvěřil, anebo ještě ne, ale chystáš se k tomu, bude pro tebe těžké být jeho svědkem slovy i činy před těmi, kteří v Boha nevěří nebo se proti němu vědomě staví. Pros Boha o sílu vytrvat. Mysli často na Ježíšova slova: „Stačí ti moje milost, protože síla se projeví ve slabosti.“

6. 8. 2018 Proměnění Páně

„To je můj milovaný Syn.“

1. čtení: Dan 7,9-10.13-14

2. čtení: 2Petr 1,16-19

Evangelium: Mk 9,2-10

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana, a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbělel – žádný bělič na světě by ho nedovedl tak vybělit. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Petr

se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašení. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. Když sestupovali z hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytli a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“.

Ozvěna slova:

Na hoře Tábor se Pán Ježíš před očima apoštolů proměnil. Ukázal se jim v celé své slávě. Jeho šaty zářily jako sníh a jeho obličej zářil jako slunce. Pán Ježíš tím ukázal i nám, jak vypadá čistá, krásná a svatá duše. On nám chce pomáhat proměňovat ty naše. Touží po tom, aby mu byly co nejvíce podobné. Proto na nás každý den čeká ve svatostánku i ve zpovědnici. Tam se totiž může odehrát to, co se odehrálo na hoře Tábor. Tam se může naše duše proměnit ze špinavé, nemocné a nepěkné na čistou, zdravou a krásnou. Její šaty budou bílé a náš úsměv zářivý. A my se budeme cítit šťastnější, bližší a podobnější Pánu. Pocit štěstí je přece tak krásný. Nebojme se tedy ke svátosti smíření přicházet co nejčastěji, aby naše duše zůstávaly stále proměněné.

15. 8. 2018 Slavnost Nanebevzetí Panny Marie **„Učinil mi veliké věci ten, který je mocný: ponížil mě a povýšil.“**

1. čtení: Zj 11,19a;12,1.3-6a.10ab

2. čtení: 1Kor 15,20-27a

Evangelium: Lk 1,39-56

V těch dnech se Maria vydala na cestu a špěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně. Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“ Maria řekla: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu mém spasiteli, neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici. Od této chvíle mě budou blahoslavovat všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté a jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Mocně zasáhl svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocně sesadil z trůnu a ponížil povýšil, hladově nasycil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamatoval na své milosrdenství, jak slíbil našim předkům, Abrahámovi a jeho potomkům navěky“. Maria zůstala u Alžběty asi tři měsíce a pak se vrátila domů.

Ozvěna slova:

Magnificat není jen Maria modlitba vděčnosti a chvály, ale může to být i osobní modlitba každého z nás. Chválím Boha za to, že mě stvořil, že mě chrání a vede, že mě nikdy nezavrhně, ale vždycky se na mě dívá s láskou a i v mém životě učinil veliké věci. Provedl mě strachem a úzkostí, zoufalstvím a temnotou, osamělostí a prázdnotou – a z toho všeho mě vyvedl do svobody. Uvědomuji si, že vůbec není samozřejmé, že tu jsem? Bůh mě zahrnuje svým milosrdenstvím. Má se mnou soucit, neodsuzuje mě, učí mě pokoře, když se chci vyvyšovat nad druhé a myslet jen na sebe. Povyšuje ve mně ponížené, napřimuje mě tam, kde jsem ležel v prachu, zničený a bezmocný. Tiší můj hlad po lásce a po životě, ale tam, kde se pyšním a kde si myslím, že mám všechno – tam mě nechává odejít s prázdnotou. Zachycuje mě, když padám, napřimuje mě, když to chci vzdát. Bůh mě nese na ruce jako dítě, protože mě přijal takového, jaký jsem. Zapsal si mě do srdce, protože jsem mu drahý a vzácný.

Určitě by nebylo marné, kdybychom si každý den zkusili napsat své vlastní Magnificat. Možná bychom zjistili, za co všechno můžeme být Bohu, ale i druhým vděční. Jistě toho není málo.

19. 8. 2018 20. neděle v mezidobí

„Mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj.“

1. čtení: Pr 9,1-6

2. čtení: Ef 5,15-20

Evangelium: Jan 6,51-58

Ježíš řekl zástupům: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ Židé se mezi sebou přeli a říkali: „Jak nám tento člověk může dát jíst své tělo?“ Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli otcové, a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“

Ozvěna slova:

Musíme uznat, že geniálnější a přitom prostší způsob, jak se s námi spojit, Ježíš nemoohl vymyslet. Skrze „pokrm“ a „nápoj“. Samotný úkon přijímání dokonale vyjadřuje, jak dochází k sjednocení. Tak jako pokrm přijímáme do svého těla, do svých vnitřností a začleňujeme ho do svého organismu, zrovna tak pokrm eucharistický máme přijat do svého nitra,

do svých citů, (třeba rozhozených, zraněných), do svých přání a plánů. Každé jídlo nás může sytit jen tehdy, když je přijímáme ne jen do úst, ale především do svých vnitřností, aby se přeměnilo v naše tělo. A totéž platí o eucharistii – nestačí přijat do úst, je třeba ji přijmout zcela. Pokud přijímáme eucharistii nejen do úst, ale i do svého „nitra“, pak se skutečně sjednocujeme s Ježíšem. Ježíš je nejen tvůj, on chce být v tobě, chce v tobě žít. Chce, aby všechno, co je v něm, žilo a vládlo v tobě: jeho duch v tvém duchu, jeho srdce v tvém srdci, všechny síly jeho duše v tvých duševních schopnostech a silách, a tak, aby se na tobě naplnila slova: Oslavujte Boha svým tělem, aby Ježíšův život byl patrný na nás.

Sidonské okénko

V měsíci květnu jsme se každý den scházeli při májových pobožnostech, které jsou v Sidonii od dávných časů. Ve všední dny jsme se modlili v kapli Sv. Martina a v neděli v Chaloupkách na Kopanicích. Poslední neděli jsme se sešli na konci obce, v části zvané „Bočky“. O vznik tohoto místa, kde je obrázek Panny Marie u studánky a pěkné posezení, se postarala paní Zdenka Rolková roz. Kosová, pan František Bartl s pomocí dalších Sidoňáků z Kopanic, za což jim patří upřímné poděkování. Po této májové pobožnosti jsme si udělali táborák, opekli špekáčky a zapívali mariánské písně, které krásně zněly tichým Sidonským údolím. V letošním roce se nás scházelo hodně dospělých, i děti se někdy přidaly. Modlili jsme růženec, litanie, prosili o úrodu a zpívali starou píseň Zachovej, což jest na poli.

Tento text bych ráda napsala do Farního měsíčníku, aby neupadl v zapomnění:

Zachovej, což jest na poli, bychom toho užít mohli, v pokoji a bázni Boží, ať se tvá čest všude množí.

Úmysly apoštolátu modlitby – červenec, srpen 2018

Červenec

Evangelizační úmysl – aby kněží, kteří ve svém pastoračním úsilí zakoušejí únavu a osamění, nalézali pomoc a útěchu v důvěrném vztahu s Pánem i v přátelství se spolubratry.

Národní úmysl – aby člověk naplňoval své jedinečné poslání, které spočívá v tom, že smí Boha chválit.

Srpen

Všeobecný úmysl – aby rozhodnutí, která mají dalekosáhlý ekonomický a politický dopad, chránila rodiny jako největší bohatství lidstva.

Národní úmysl – za vnímání přírody a okolního světa jako daru, v kterém se Bůh zjevuje.

Úmysly mší svatých na měsíce červenec - srpen 2018

Červenec

9.	PO	7.30	Za + rodiče Aloisii a Jana Pospíšilovy, dvoje + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	ÚT	18.00	Za + rodiče Bařinkovy, + syna Františka a manželku, + zetě Ladislava a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	ST	7.30	Za nemocné z farnosti
12.	ČT	18.00	Za + Josefa Kříže, + rodinu Křížovu a Dubcovu a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	PÁ	16.00	Za + rodiče Macháčovy, 2+ syny, + dceru Anastázii, + vnuka Josefa, + zetě Stanislava, + rodiče Ondrouškovy, + syna Aloise a manželku, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
14.	SO	7.30	
15.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Františku a Františka Janáčovy, jejich + rodiče a sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Stanislava Divoše (11. výročí úmrtí), + rodiče Divošovy, jejich + syna, + rodiče Šebákovy, jejich 3+ syny a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
16.	PO	7.30	
17.	ÚT	18.00	Za + rodiče Josefa a Annu Mikulajovy, + prarodiče Mikulajovy, + Stanislava Holbu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	ST	7.30	Za + rodinu Novákovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
19.	ČT	18.00	Za + manžela, 2 + syny, + rodiče, + rodinu Macků, duše v očistci, Boží požehnání a dar zdraví pro živou rodinu
20.	PÁ	18.00	Za + Marii Frajtoovou, + rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu
21.	SO	7.30	
22.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Marii a Antonína Ovesných, + rodiče Kristýnu a Františka Švachovy, + vnuka Josefa Floreše, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jitku a Josefa Stružkovy, + Annu a Františka Hořákovy, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
23.	PO	7.30	Za + rodiče a prarodiče Gajdošíkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	ÚT	18.00	Za + Františka Jelínka, dvoje + rodiče a Boží požehnání pro celou živou rodinu
25.	ST	7.30	Za + Josefa Měchuru, + rodiče, + bratra a živou rodinu
26.	ČT	18.00	Za + rodiče Kostkovy, + vnuky Miroslava a Romana, + vnučku Ivanku, + zetě Aloise a Boží požehnání pro živou rodinu
27.	PÁ	18.00	Za + rodiče Krajíčkovy, + syna, + zetě, + prarodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	SO	7.30	Za + Stanislava Vančuríka (1. výročí), jeho + rodiče, 4 + bratry, duše v očistci s prosbou o pomoc a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu
29.	ND	7.30 9.00 15.00	Za + Antonína Hořáka, + vnuka Milánka, +rodiče Hořákovy, Jurčíčkovy, + dceru Františku, dar zdraví a pomoc Boží pro celou živou rodinu. Za + manžela a všechny + z rodiny Kantnerovy, Lysáčkovy, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
30.	PO	7.30	
31.	ÚT	18.00	Za + Vladimíra Malachu, + švagra Holíka, + Jiřinu, + rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání, dar zdraví a ochranu P. Marie pro živou rodinu



Srpen

1.	ST	7.30	
2.	ČT	18.00	Za +Cyrila a Julianu Macků, + sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu
3.	PÁ	7.30 18.00	Za živé a + členy živého růžence Za + Stanislava Fojtíka, + rodiče Měšťánkovy, + Andělu a Josefa Spoustovy a Boží požehnání pro živou rodinu
4.	SO	7.30	Za + Vojtěcha Kostku, dvoje + rodiče Srnských, + syna Richarda a Boží požehnání pro celou živou rodinu
5.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + rodinu Krutkovu, + Sedlačíkovu, + Zvoničkovu, Bílkovu, duše v očistci a živou rodinu Za + rodiče Macháčovy, Macků, Šenovské, + sestry Marii a Alenu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
6.	PO	7.30	Za + rodiče a prarodiče Miklasovy, + syna, + švagra, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
7.	ÚT	18.00	Za + manžela Josefa Kafku, + rodiče z obou stran, duše v očistci, ochranu P. Marie a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	ST	7.30	Na poděkování P. Bohu za dožití 50 let života Vlasty, za živou a + rodinu Dittrichovu, Vaverkovu a Sosniokovu
9.	ČT	18.00	Za + Miroslava Vaculčíka, dvoje + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	PÁ	18.00	Za + rodiče Kolínkovy, + Josefa Kolínka a duše v očistci
11.	SO	7.30	Za + rodiče Butorovy, + dceru Zlatku, + rodiče Loucké, + syna Jana a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	ND	7.30 9.00 11.00	Za + Ludmilu Surovcovu /1. výročí/ a pomoc Boží pro živou rodinu. Za + Boženu /5. výr./ a Jaroslava Miklasovy, syna Františka a Boží ochranu pro živou rodinu V Sidonii – za farníky - 230 let Sidonie
13.	PO	16.00	
14.	ÚT	18.00	Za + rodiče Hříbovy, Chuchmovy, + Vincence Chuchmu a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	ST	7.30 18.00	Za + rodiče Fojtíkovy, jejich + děti, + zetě a duše v očistci
16.	ČT	18.00	Za + Františka Kostku, Boží požehnání a ochranu pro celou živou rodinu
17.	PÁ	18.00	Za + rodiče Florešovy, jejich + syna Antonína a Josefa, + snachu Marii, + zetě Ladislava a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	SO	7.30	
19.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Marii a Jana Kebískovy ze sv. Štěpána a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Štěpánku a Vojtěcha Holčákovy, + Miloslava Hermana a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
20.	PO	7.30	Za + Jaroslava Bačo, dvoje + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	ÚT	18.00	Za + Zdeňku a Miroslava Dostálový, + rodiče a sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
22.	ST	7.30	
23.	ČT	18.00	Za + rodiče Kročilovy, + prarodiče Divošovy, Kročilovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	PÁ	18.00	Za + rodiče Františka a Lydie Pospíšilovy ze Sv. Štěpána, jejich + syna Františka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
25.	SO	7.30	Za + rodiče Ludmilu a Františka Stuchlíkovy, + syna Jana, + snachu Martu
26.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Karla Macháče, + sourozence, + rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za + Oldřicha Konečného, + rodiče z obou stran, + sourozence, duše v očistci, s prosbou o pomoc a ochranu P. Marie pro živou rodinu Za farníky
27.	PO	7.30	Za nemocné z farnosti
28.	ÚT	18.00	Za + manžela Václava Ďulíka, + syna Václava, rodiče Ďulíkovy, Fedorkoy, rodinu Janáčovu a Boží požehnání pro živou rodinu
29.	ST	7.30	
30.	ČT	18.00	Za + Dalibora Polčáka, jeho + otce, + prarodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
31.	PÁ	18.00	Na poděkování P. Bohu za dožití 55 let společného života, dvoje + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu

Úmysly mší svatých na měsíc září 2018

1.	SO	7.30	
2.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Lukašíkovy, Fojtíkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Marii a Josefa Lysákovy, pravnučku Emu a živou rodinu Za farníky
3.	PO	18.00	Za živou a + rodinu Chytilovu, Bařinkovu, Hrabovskou a duše v očistci
4.	ÚT	18.00	Za + Aloise Strnku, + rodiče Fojtíkovy, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
5.	ST	18.00	Za + Františka Bližňáka, jeho nedožitých 80 let a duše v očistci
6.	ČT	18.00	Za + manžela Stanislava, + z rodiny Divošovy, Pagáčovy, Krajčiovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
7.	PÁ	7.30 18.00	Za živé a + členy živého růžence Za + Ladislava Beňo, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	SO	7.30	Za + rodiče Stanislava a Ludmilu Hrnčířkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Jaroslava Rokyta, + prarodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Josefa Fojtíka, + sestru Marii, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu Za farníky

Mše sv. v Sidonii

- 14. 7. Za rodiče Anastázii a Karla Pekařovy
- 21. 7. Za rodiče Marii a Františka Masařovy
- 28. 7. Za Marii a Alfréda Milchovy a dceru Evu
- 4. 8. Za Hedviku Měříčkovou a syna Josefa
- 12. 8. Za Aloise Varčeka
- 18. 8. Za Františka Švacha
- 25. 8. Za Augustýna Nitshneidera



Sidónské okénko



Něco pro zasmání

- Tři kluci rybaří. První vytáhne z vody holínky, druhý skládací stoličku a třetí hrnec. “Pánové, jdeme pryč! Tady někdo bydlí!”
- “Tak co, jak jsi dopadl u zkoušky?” “Špatně, propadl jsem. Měl jsem během pěti minut vysvětlit něco, na čem Newton pracoval celý život!”
- “Tati, ty jsi boxoval, to budeš jistě statečný.” “Přirozeně.” “Tak si tedy můžeš přečíst, co mi napsala paní učitelka do žákovské knížky.”
- “Pepíčku,” povídá maminka, “tatínek zase něco kutí ve sklepě. Zavolej na pohotovost a zjisti, kdo má dneska službu.”
- Maminka vyprávěla sedmiletému Františkovi o tom, jak zachránili malého Mojžíše, když byli Izraelité v egyptském otroctví. Za pár dnů se ho ptala, co si zapamatoval. “Jak se jmenoval ten chlapec, kterého maminka pustila v košíku po řece?” “Přece Plaváček!”
- Pacient se probere po operaci z narkózy a vidí, že je v zatemněném pokoji. “Co se to děje?” ptá se úzkostlivě sestry. “Jen klidně ležte, to zatemnění nařídil lékař,” uklidňuje ho sestra. “Naproti nemocnici hoří dům, tak abyste nebyl vyděšen, že se operace nepodařila a že už jste v pekle.”